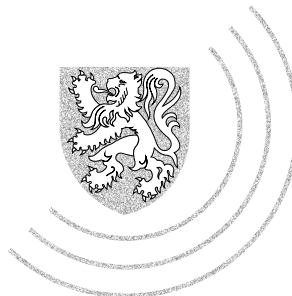

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

8 mei 1998

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de Hogere Zeevaartschool

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden : de heer Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Erik Matthijs, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heer René Swinnen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer André Van Nieuwkerke ;

de heren Pieter Huybrechts, Joris Van Hauthem ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heer Paul Deprez, mevrouw Kathleen Helsen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Ward Beysen, Karel De Gucht, André Denys ;

de heren Patrick Hostekint, Michiel Vandenbussche, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

1006 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 30 april 1998 het ontwerp van decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool.

I. Toelichting door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister verklaart dat het voorliggend ontwerp-decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool een unicum is in de onderwijsreglementering omdat hier de situatie van slechts één school geregeld wordt. De bijzondere positie van de Hogere Zeevaartschool rechtvaardigt deze uitzonderlijke situatie. De Hogere Zeevaartschool ressorteert als enige onderwijsinstelling rechtstreeks onder de Vlaamse regering. Zij richt bovendien een heel gespecialiseerde unieke opleiding in, die toegang moet verlenen tot een bij uitstek internationale carrière.

De Hogere Zeevaartschool heeft een lange traditie in het zeevaartonderwijs, maar werd via opeenvolgende hervormingen steeds verder aangepast aan de onderwijsreglementering. Het decreet van 13 juli 1994 betrok de Hogere Zeevaartschool in de mate van het mogelijke in de hogeschoolhervorming. Van bij aanvang was echter duidelijk dat de bijzondere structuur, zowel wat de relatie tot de overheid als wat de schaalgrootte betreft, eigen aangepaste regels vereist. Voorliggend ontwerp-decreet komt daaraan tegemoet.

Het ontwerp bevestigt, aldus de minister, het principe dat de regelgeving betreffende de Hogere Zeevaartschool maximaal moet overeenkomen met de regelgeving betreffende de andere hogescholen. De algemene bepalingen van het hogescholendecreet blijven grotendeels van toepassing op de Hogere Zeevaartschool.

Voor de algemene principes, de zending, de organisatie van het onderwijs, het onderzoek en de dienstverlening wordt rechtstreeks verwezen naar het hogescholendecreet. De twee opleidingen die de Hogere Zeevaartschool aanbiedt, horen overeenkomstig het hogescholendecreet thuis bij respectievelijk de opleidingen van één en twee cycli. Zij dienen op het vlak van organisatie, duur, toelatingsvoorwaarden, inschrijvingsgeld, studie-

contract, onderwijs- en examenregeling en kwaliteitsbewaking aan dezelfde voorwaarden te voldoen als de opleidingen aan andere hogescholen. De Zeevaartschool kan ook voortgezette opleidingen en posthogeschoolvorming aanbieden. Ook de rechtspositieregeling van het personeel is grotendeels gelijklopend met deze van de andere hogescholen. Wat de verschillende soorten ambten betreft, deze zijn analoog aan die binnen de andere hogescholen, maar het aantal ambtsbenamingen werd omwille van de kleinschaligheid beperkt tot 9. Tijdens de evolutie die zij heeft meegemaakt heeft de Zeevaartschool een personeelsformatie opgebouwd die een erg gevarieerd aanbod aan ambten bevat die niet meer thuishoren in de huidige organisatie van een hogeschool, zoals het ambt van kok-onderrichter en opvoeder. Al die vastbenoemde personeelsleden worden in de nieuwe personeelsformatie opgenomen, maar sommigen behouden een aantal verworven rechten ten persoonlijke titel.

Ook op het vlak van inspraak, studentenparticipatie en sociale voorzieningen werd de Hogere Zeevaartschool gealigneerd op de andere hogescholen. Zo liggen de sociale voorzieningen op dit ogenblik vast op 3.000 frank per student, maar zullen zij mee stijgen tot 4.000 frank wanneer het voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs IX zal worden goedgekeurd.

De belangrijkste afwijkingen van het reguliere hogeschoolonderwijs zijn terug te vinden in de financiering, de personeelsformatie en de bestuursstructuur.

De minister licht verder toe dat de Hogere Zeevaartschool geen enveloppefinanciering kent. Daarvoor is de omvang van de school te klein. De personeelsleden worden verder rechtstreeks door het departement onderwijs betaald en voor de werking ontvangt de Hogere Zeevaartschool verder een dotatie. De dotatie wordt beheerd door een dienst voor afzonderlijk beheer en kan ook aangewend worden voor de betaling van contractuele personeelsleden en gastprofessoren.

Aangezien er in de Hogere Zeevaartschool op het vlak van personeel verder wordt gewerkt met een derdebetalerssysteem, is het aantal ambten decretaal vastgelegd. Het aantal ambten wordt berekend op basis van het aantal studenten. Er werd in de voorontwerpfase van dit decreet heel wat aandacht besteed aan het vinden van een financieringssysteem waarbij noch de kwaliteit van het onderwijs, noch het overheidsbudget onverantwoord nadeel zouden ondervinden.

Het lijkt volgens de minister geen twijfel dat de Hogere Zeevaartschool een belangrijke internationale uitstraling heeft. Zij bereidt de Vlaamse studenten voor op een interessante internationale carrière en lokt buitenlandse studenten naar Vlaanderen. Maar het is ook geen goedkope opleiding. Om op internationaal topniveau te blijven functioneren, werd bijvoorbeeld onlangs een belangrijke investering gedaan om een gesofisticeerde brugsimulator aan te schaffen. Om de kwaliteit van een dergelijke opleiding te garanderen moet de hogeschool ook kunnen beschikken over voldoende en goed gekwalificeerd personeel. De omkaderingsnorm die na uitgebreide discussies werd ingeschreven is uiteindelijk gebaseerd op een gedetailleerde berekening van de taakbelasting die voortvloeit uit de opdrachten van de hogeschool. Bovenop die omkaderingsnorm kan de hogeschool uit de eigen dotatie ook gastprofessoren aanstellen ten belope van 10 % van de personeelsformatie.

Vergelijking met de omkaderingscoëfficiënt van de andere hogescholen toont aan dat deze omkadering in de Zeevaartschool nog steeds hoog ligt. Dit komt doordat deze hogeschool voor een relatief klein aantal studenten twee hooggespecialiseerde opleidingen dient in te richten – telkens in twee talen – van een verschillend niveau, één cyclus en twee cycli, terwijl de andere hogescholen door de fusieoperatie voordeel halen uit hun schaalvergroting. Zoals de minister schetste, is dit verschil verantwoord gezien het maatschappelijk belang van deze unieke opleidingen.

Hij vervolgt dat de bestuursorganen de Raad van Bestuur en het Bestuurscollege zijn. Deze kunnen een beleid voeren, analoog aan de andere hogescholen. Maar waar de andere hogescholen dit autonoom kunnen doen en de overheid pas achteraf controle uitoefent via de regeringscommissaris, worden alle belangrijke bestuurshandelingen slechts van kracht na goedkeuring door de Vlaamse regering. Bijgevolg is er decretaal geen controle door een commissaris meer opgelegd.

Om een soepele werking te garanderen is de minister van plan om aan één van de commissarissen de opdracht te geven om het beleid van het hogeschoolbestuur van nabij te volgen, zodat de verplichte communicatie met de overheid vlot kan verlopen. Deze werkwijze heeft ook het voordeel dat het overheidsingrijpen ten aanzien van de hogeschool van meet af aan compatibel is met dit ten aanzien van de andere hogescholen, zij het dan in een ander beslissingsstadium, namelijk vooraf in plaats van achteraf.

II. Algemene bespreking

De heer *Kris Van Dijk* heeft vragen bij de tweetaligheid van de Hogere Zeevaartschool. Artikel 92bis, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 voorziet dat de Gemeenschappen met betrekking tot de Hogere Zeevaartschool een samenwerkingsakkoord moeten afsluiten. Een dergelijk samenwerkingsakkoord werd echter nooit afgesloten. In de memorie van toelichting bij het ontwerp-decreet leest de spreker zelfs dat “alle pogingen van de Vlaamse Gemeenschap om een samenwerkingsakkoord te sluiten, mislukten. Ook heeft de Vlaamse Gemeenschap vaak doch zonder resultaat hieromtrent met de Franse Gemeenschap overleg willen opstarten” (Stuk 1006 (1997-1998) – Nr. 1, p. 3). Hij erkent de specifieke opdracht en het bestaansrecht van de Hogere Zeevaartschool wel, maar stelt dat de Vlaamse Gemeenschap nu helemaal alleen moet opdraaien voor de financiering. Iedere Gemeenschap moet zijns inziens zijn verantwoordelijkheid opnemen. De spreker vraagt waarom de Franse Gemeenschap geen samenwerkingsakkoord wil afsluiten. Is het niet mogelijk een verplichting tot het afsluiten van een samenwerkingsakkoord in dit decreet in te schrijven? En tot slot wenst hij te weten hoeveel studenten de Hogere Zeevaartschool telt en hoeveel daarvan Franstalig zijn.

De *minister* antwoordt dat de Vlaamse Gemeenschap geopteerd heeft om autonoom te kunnen beslissen. Als de Franse Gemeenschap mee zou betalen voor de Hogere Zeevaartschool, impliceert dit dat zij ook mee beslissen. Bovendien heeft de Raad van State opgemerkt dat een verplichte instemming over de organisatie van de Hogere Zeevaartschool vanwege de Franse Gemeenschap, strijdig zou zijn met de Grondwet. Deze mening wordt namelijk in de rechtsleer verkondigd (Stuk 1006 (1997-1998) – Nr. 1, p. 63-64). De Raad van State heeft daarom voor het zeevaartonderwijs wel het sluiten van een samenwerkingsakkoord gesuggereerd, maar de verplichting ervan niet opgelegd.

Voor wat betreft het aantal studenten, licht de minister toe dat er op 1 februari 1997 238 financierbare studenten waren, waarvan 162,5 Nederlandstaligen en 75,5 Franstaligen. In de eerste cyclus zitten er 70 Nederlandstaligen en 45,5 Franstaligen, in de tweede cyclus respectievelijk 92,5 en 30. Hij merkt daarbij op dat ook tal van buitenlandse studenten, onder meer uit Noord-Afrikaanse landen, deel uitmaken van deze groep. In dit kader vermeldt de minister dat hij samen met het federale ministerie voor Buitenlandse Zaken er zorg voor heeft gedragen dat er geen studenten omwille van “andere” redenen zich zouden kunnen inschrijven.

Mevrouw *Sonja Van Lindt* stelt dat in het kader van het hogescholendecreet de regeringscommissaris bij wijze van goed contact geregeld verslag uitbrengt. Ook met betrekking tot de Hogere Zeevaartschool zal een regeringscommissaris, zoals de minister heeft toegelicht, het beleid van nabij volgen. Zij vraagt of de minister weet heeft van bijzondere aandachts- en knelpunten die door de regeringscommissaris zijn aangebracht.

Op de tweede plaats werpt zij op dat de Hogere Zeevaartschool weliswaar een specifieke opleiding geeft, maar dat de kostprijs daarvan zeer hoog ligt. In die zin heeft zij vragen bij de belangstelling uit andere landen voor deze opleiding. In het kader van de kostprijs van dit onderwijs verwijst de spreker tevens naar de memorie van toelichting waarin vermeld staat dat voor het onderwijs op afstand er specifiek studiemateriaal moet ontworpen worden (Stuk 1006 (1997-1998) – Nr. 1, p. 4). Dient men hieruit te concluderen dat de kosten hiervoor zullen leiden tot een verhoging van de dotatie aan de DAB Hogere Zeevaartschool? In de toelichting wordt eveneens vermeld dat de financiering van het afstandsonderwijs bij een afzonderlijk decreet zal worden geregeld. Wat is de stand van zaken van dit decreet?

Tot slot vraagt de spreker naar de instroom van de studenten: welke diploma's hebben deze studenten gehaald in het secundair onderwijs en in welke mate participeren meisjes aan deze opleiding?

De heer *Gilbert Vanleenhove* brengt aan dat het hogescholendecreet zeer sterk de nadruk legt op de autonomie van het lokale niveau. Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet dat de Raad van Bestuur en het Bestuurscollege van de Hogere Zeevaartschool niets kunnen doen zonder de goedkeuring van de Vlaamse regering omdat deze onderwijsinstelling rechtstreeks onder de regering ressorteert. Hij dringt er op aan dat de minister met enige mildheid en gezond verstand ten aanzien van deze hogeschool de autonomie maximaal zou laten spelen. De plaatselijke dynamiek moet in de praktijk immers de nodige kansen krijgen.

De *minister* verklaart dat aan het voorliggende ontwerp van decreet een zeer lange voorbereiding in samenwerking met de Hogere Zeevaartschool is voorafgegaan. De enige meningsverschillen die niet konden worden opgelost, waren de vraag vanwege de Hogere Zeevaartschool naar een nog grotere omkadering en de eenmalige vermindering van de werkingsmiddelen omwille van de reserves die werden opgebouwd.

Hij vervolgt dat er in de directe toekomst geen verhoging van de dotatie voor de Hogere Zeevaartschool te verwachten is. Men kan wel, zoals gebeurd is met de gesofisticeerde brugsimulator die 62 miljoen frank kostte en daarom niet in de normale dotatie kon worden opgevangen, specifieke kredieten voorzien. Voor het afstandsonderwijs moet er specifiek materiaal worden ontworpen wat dan wel zou kunnen leiden tot een druk op de dotatie. Deze opleiding is immers dermate specifiek dat dit in dit kader veel meer zal kosten dan op andere vlakken. Het is echter niet de bedoeling daar nu reeds mee van start te gaan.

Voor wat betreft de instroom van studenten, verduidelijkt de minister dat deze stabiel is, maar dat hij geen zicht heeft op de diploma's van wie zich aanbiedt. 9,6 percent van de ingeschreven studenten zijn meisjes, wat een sterke ondervertegenwoordiging is.

Met betrekking tot de autonomie van de Hogere Zeevaartschool beaamt de minister dat men een afstandelijk bestuur moet ontwikkelen. Hij heeft zich als minister de voorbije jaren nooit gemengd in het bestuur van deze hogeschool. Als er problemen rezen, werden deze ter plaatse met de regeringscommissaris uitgepraat. Hij gaat er volledig mee akkoord dat de Vlaamse regering de juridische context in ieder geval niet mag misbruiken om in te grijpen in dit onderwijs dat zeer specifiek is.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikelen 1 tot 8

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 9

De heer *Kris Van Dijck* overweegt een amendement in te dienen met betrekking tot het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap. Hij zou in het decreet willen inschrijven dat beide gemeenschappen verantwoordelijk zouden worden voor de financiering van de Hogere Zeevaartschool omdat deze uiteindelijk ook een Franstalige opleiding voorziet.

De *minister* repliceert dat hij bij een eventueel amendement zal vragen dit te verwerpen omdat hij

zelf als minister van onderwijs over de organisatie van dit onderwijs wil beslissen, conform de richtlijnen van de Vlaamse Gemeenschap. Een verplichting tot mede-financiering vanwege de Franse Gemeenschap en een daaruit voortvloeiend partnerschap zou de Vlaamse Gemeenschap aan banden leggen.

Artikelen 10 tot 13

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 14

De heer *Chris Vandenbroeke* leidt uit dit artikel af dat een part-time werkleider tegelijkertijd geen part-time docent kan zijn. Hij verwijst naar de universiteiten waar deze combinatie wel mogelijk is.

De *minister* bevestigt dat deze combinatie niet mogelijk is en uit zijn wens om dit zo te houden. Deze regeling geldt trouwens ook voor de hogescholen. In die zin verwijst hij naar artikel 311 van het hogescholendecreet dat vermeldt dat de rechtspositie van het personeel van de hogescholen van toepassing is op de Hogere Zeevaartschool, tenzij de Vlaamse regering hierover anders beslist. Hij beaamt dat deze combinatiemogelijkheid aan de universiteiten wel mogelijk is, maar dat dit bij de keuze uit bijvoorbeeld vijf kandidaten, aanleiding geeft tot de benoeming van elke kandidaat voor één-vijfde opdracht. Hijzelf vindt dit dan niet zo'n gelukkige oplossing.

Artikelen 15 tot 17

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 18

De heer *Gilbert Vanleenhove* stelt dat bij de vermelde overgangsbepalingen gerefereerd wordt aan voorwaarden en regels die de Vlaamse regering nog moet bepalen en dat in afwachting daarvan de bepalingen van het hogescholendecreet gelden. De spreker vraagt of er redenen zouden zijn om van dit decreet af te wijken.

De *minister* antwoordt dat deze formulering toelaat dat de Vlaamse regering, in het geval dat zou blijken dat sommige zaken moeten afwijken van het hogescholendecreet, dit ook kan doen. De wettelijke norm is het hogescholendecreet, maar eventuele specifieke redenen kunnen ertoe bijdragen dat voor de Hogere Zeevaartschool afgeweken moet worden.

Artikelen 19 tot 24

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 25

De heer *Gilbert Vanleenhove* vindt het vreemd dat het personeelslid dat het ambt van adjunct-directeur tijdens de periode van 1 januari 1996 tot 31 augustus 1998 heeft uitgeoefend, niet bezoldigd wordt volgens de salarisschaal van dit ambt alhoewel hij die functie toch daadwerkelijk heeft uitgevoerd.

De *minister* repliceert dat het ambt van adjunct-directeur niet bestond in de vermelde periode. Het betrokken personeelslid heeft deze functie toch, maar weliswaar niet officieel, uitgeoefend. Bovendien was de betrokkene van deze toestand op de hoogte. In de toekomst zal dit ambt wel worden voorzien en kan de betrokkene ook als dusdanig worden betaald.

Artikelen 26 tot 34

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 35

De heer *Gilbert Vanleenhove* stelt dat artikel 35, §2 voorziet dat wanneer de Hogere Zeevaartschool meer dan 200 studenten telt, de personeelsformatie wordt uitgebreid met 1 voltijdse eenheid voor het onderwijzend personeel, per volledige schijf van 15 studenten boven de 200, met een maximum van 10 voltijdse eenheden. Hij vermeldt dat de Belgische Redersvereniging bij deze tekst enige bedenkingen heeft geformuleerd. De regelgeving inzake vaarbevoegdheid op zee van alle landen ter wereld wordt

bepaald door de International Maritime Organisation. Die organisatie stelt dat alle varende moeten voldoen aan de regelgeving van de “Standard on Training and Certification on Watchkeeping” (STCW 95). Deze regelgeving is in voege sinds 1997. Hierin wordt onder meer bepaald waaraan een Maritime Education Training Centre, een zogenaamd MET-instituut, in casu de Hogere Zeevaartschool, moet voldoen om in de zogenaamde “White List” opgenomen te worden. Eén van deze bepalingen is dat een aspirant-officier na zijn vierjarige opleiding slechts mag varen als hij 12 maanden vaartijd heeft gehad. Zeven maanden daarvan mogen er gevaren worden op simulator, maar dan wel onder de voorwaarde dat er twee instructeurs zijn per 8 studenten. Volgens de redersvereniging kan hieraan niet voldaan worden als men slechts één bijkomende eenheid voor het onderwijzend personeel krijgt per volledige schijf van 15 studenten boven de 200. Wanneer dit criterium wordt toegepast, zouden er twee instructeurs voor de simulator wegvallen. Een eventuele oplossing zou er kunnen in bestaan dat deze twee instructeurs met werkmiddelen zouden kunnen worden betaald zodat men toch aan de internationale voorschriften zou voldoen. Maar vermits dit een belangrijke meerkost is, is dit niet betaalbaar via de werkmiddelen. De Belgische Redersvereniging vraagt, aldus de spreker, of het daarom niet mogelijk is voor het simulatorwerk de norm van 10 in plaats van 15 te hanteren. Hij wil met deze vraag vooral de bezorgdheid uiten dat men geen regelgeving zou maken die de kansen van jonge mensen naar het beroepsleven zou hypothekeren.

De *minister* verklaart dat de directie omtrent dit probleem met hem geen contact heeft opgenomen. Het voorgelegde probleem heeft te maken met een keuze die men moet maken. Ofwel beslist men iedereen van het onderwijzend personeel te behouden en moet men inderdaad de werkmiddelen aanspreken, ofwel ontslaat men de juiste twee mensen. De twee jongste van het onderwijzend personeel hebben namelijk de juiste kwalificatie. Als men deze mensen zou wegsturen, is er niemand meer voorhanden met de juiste kwalificatie van instructeur. Men zou dan deze mensen terug moeten aanwerven via de werkmiddelen wat daar een serieuze hypotheek op legt. Hij weet echter dat dit probleem op korte termijn via pensionering zou kunnen opgelost worden.

Artikel 36

De heer *Chris Vandenbroeke* vraagt enige verduidelijking van de formuleringen in dit artikel, name-

lijk bij de vermelding dat het aantal betrekkingen van het assisterend personeel enerzijds ten minste 36 procent van het aantal betrekkingen van assistent, werkleider, docent, hoofddocent en hoogleraar bedraagt en anderzijds dat het aantal betrekkingen van hoofddocent en hoogleraar ten hoogste 25 procent van het aantal betrekkingen van assistent, werkleider, docent, hoofddocent en hoogleraar samen bedraagt.

De *minister* licht toe dat 100 procent van dit personeel het aantal full-time eenheden uitmaakt van assistent, werkleider, docent, hoofddocent en hoogleraar. 36 procent daarvan moet assisterend personeel zijn. Van dezelfde 100 procent mag ten hoogste 25 procent hoofddocent of hoogleraar zijn. Al degenen die boven deze 36 procent en onder de 25 procent zitten, verhoogt het aantal van de tussen-categorieën. Dit is tevens een toepassing van artikel 231 van het hogescholendecreet.

De heer *Gilbert Vanleenhove* merkt op dat dit artikel inderdaad een overname is van artikel 231 van het hogescholendecreet, maar met toevoeging van de beperking van het aantal werkleiders tot 20 procent van het aantal voltijdse eenheden van assistenten. Het voorliggende decreet maakt de promotie tot werkleider daardoor strenger dan in het hogescholendecreet.

De *minister* ontkent dit omdat de enveloppe voor de autonome hogescholen de promotie tot werkleider de facto beperkt. De autonome hogescholen beschikken immers niet over voldoende middelen om deze promoties door te voeren. Bovendien moeten zij ook rekening houden met de 80/20 verhouding. Deze beide beperkingen spelen niet ten aanzien van de Hogere Zeevaartschool. Om toch een beperking in te bouwen werd hier de vermelde regeling met betrekking tot de werkleiders toegevoegd.

Artikelen 37 tot 47

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 48

De heer *Gilbert Vanleenhove* merkt op dat de adjunct-directeur het enige lid van het Bestuurscollege is dat niet ambtshalve tegelijk in de Raad van Bestuur opgenomen is.

De *minister* antwoordt dat het Bestuurscollege totaal andere bevoegdheden heeft dan de Raad van Bestuur. Vermits de adjunct-directeur betrokken is bij het dagdagelijks bestuur is het logisch dat hij in het Bestuurscollege zit. In die zin is het ook niet storend dat hij niet vertegenwoordigd is in de Raad van Bestuur dat een eerder afstandelijke vorm van beheer is. De adjunct-directeur kan wel verkozen worden in de Raad van Bestuur. De verkiezingen voor de Raad van Bestuur laten trouwens verscheidene mogelijkheden van vertegenwoordiging toe.

Artikelen 49 tot 61

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

IV. Stemmingen

Al de artikelen van en het ontwerp van decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool in zijn geheel worden met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Gracienne
VAN NIEUWENBORGH

Gilbert
VANLEENHOVE
